

заградили отъ врьдомъ Гърциты*), като засѣкли и затворили сичкыты планинскы тѣснины и отпрѣдѣ, и отзадѣ като съ зыдѣ, само за себе си оставили единъ свободенъ излѣзъ. Никифоръ останжлъ като поразенъ кога ся видѣлъ въ това положеніе, и търсящецъ мѣсто да излѣзе думалъ: «и птицы да смы, неможимъ исхвръкнж отъ тука.» Два дни стоели тѣй тѣ оградени, па тогава чякъ въ сѣбботѣ на 25-ы Юлія 811 г. прѣзъ нощѣтъ ся спуснжлъ самъ Крумъ, като гладенъ лвъ съ мечъ въ рѣкѣ та нападнжлъ на Гърциты, а слѣдъ него ся спуснжли и войницити му: били ся цѣлѣ нощъ, обтънжли до колѣнѣ въ кръвъ, полето ся покрило съ Гръцкы трупове на войводи, чиновници и безбройны войници, даже и самыя имъ императоръ, уловили го, сѣсѣкли го, и му рѣкли: «Кога нещешъ мира на ти сѣкырж!» Пили и здравицѣ съ обкованжѣтъ съ злато и сребро Никифоровѣ кратунѣ, кождо натѣкнжѣтъ на върлинѣ прѣди това, много врьмя показвалъ Крумъ на своиты отъ различни страны и народы гостіе; тръпѣтъ му пѣжѣ изгорили.

П. Какво спечелилъ Крумъ съ тоя бой?

О. Освѣнъ славѣтъ, самъ завладѣлъ още и черно-морскыты градове: Дебелтъ и Анхыалъ; пѣжѣ братъ му Мортагонъ — градове: Бера,**) Пловдивъ, Филиппи и Струмицѣ, и все продължава на вѣтрѣ изъ имперіѣтъ отъ дѣто пратили посланникъ да прѣдложи миръ на обтънжлыты въ дѣлбокѣ жылость Гърци.

*) Въ гѣстака отъ прохода между Шюмень и Каранобадъ, който днесъ ся зъве Добралскый-Проходъ. А другы казвать, че това было до Никополь при Славомиръ, нѣ първото ся види по-достовѣрно, като по-близу до Прѣславъ, отъ гдѣто Крумъ нагнѣжлъ Гърцити, слѣдъ като го прѣказали, и въ отчаяніе си когато видѣлъ, че му запалили даже и двореца.

**) Подъ туй имя ся наричали четыри градове въ онова врьмя: два въ Малѣ Азіѣ, днешнія Алепъ въ Сиріѣ и Беря въ Палестинѣ; и два въ Европѣ: единътъ днешня Ескы-Загора, а другый днешній Караферъ въ Македоніѣ; а за кой отъ послѣдниты два града говори Историкътъ, остава врьмято да ни го поясни, нѣ по другыты градове види ся да е Караферъ.